

Лащик І.І.
к.е.н., старший викладач
Віблій П.І.
к.е.н., доцент
Залєвська А.О.
студентка

Національний університет «Львівська політехніка»

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ АПК УКРАЇНИ

Незважаючи на політичні події за останні роки і фінансову нестабільність в Україні, український агропромисловий комплекс, досі залишається цікавим об'єктом для інвесторів. І це не випадково, Україна – аграрна країна і обмежити потенціал сільськогосподарської галузі не просто. Важливо – знати як його правильно використовувати. Аграрний сектор України є інвестиційно привабливою галуззю економіки, насамперед, у розвитку біоенергетики, сільськогосподарського машинобудування, будівництва тваринницьких комплексів.

Інвестиції, що здійснюються в аграрну промисловість, їх структурна збалансованість є незмінним ресурсом економічного розвитку для більшості галузей народного господарства. Ціллю політики у сфері інвестування агропромислового комплексу повинно бути створення сучасної програми державного регулювання, яка б підвищила інвестиційну привабливість економіки та забезпечила сильну стимуляцію як резидентів так і нерезидентів щодо вкладення ресурсів у розвиток галузей АПК. До сільського господарства щоразу більше виявляють інтерес інвестори. Інвестиції, як сфера фінансування земельного виробництва є передумовою результативної активності галузі і стійкого забезпечення продовольчої безпеки держави. Умови, які спричинили кризу і оточили усю сферу економіки держави, аграрний сектор повинен стати модернізованим, готовим до реформ і змін. Головними завданнями є забезпечення правової бази формування перспективного інноваційно-інвестиційного клімату в аграрному секторі, розробка наукових основ структурної та інвестиційної політики сприяння залученню прямих іноземних інвестицій в АПК, а саме з підтримки податкового законодавства, поставлення основних курсів з метою результативності регіонів і посилення державного інвестиційного потенціалу в АПК України [1].

Головними правилами створення прямих іноземних інвестицій в АПК України є:

- здійснення групових або власних допоміжних підприємств;
- складання ліцензійних угод із місцевими господарствами, відповідно з якими останні мають право на використання оновленої технології виробництва товару;
- купівля особистих пакетів акцій вітчизняних підприємств – емітентів (портфельні іноземні інвестиції), або придбання контрольних пакетів акцій у вітчизняних фірм (пряма купівля, у процесі приватизації, обміну боргів на акції тощо).

Варто сказати, що прямі інвестиції залишаються найбільш результативною формою інвестування в народне сільське господарство. Основними вкладниками в АПК України є країни: Данія (33,5 млн. дол), Великобританія (45,7 млн. дол), США (50,7 млн. дол.), Кіпр (131,9 млн. дол.), Сільськогосподарське виробництво завжди належало до ризикованих видів діяльності внаслідок значної залежності від гідрометеорологічних умов: кількості опадів, суми ефективних температур, стихійних гідрометеорологічних явищ. За даними багаторічних спостережень, серед областей України найбільш ризикованим є ведення сільськогосподарської діяльності в Одеській, Харківській, Закарпатській та Кіровоградській областях [2].

Інвестиції в агропромислову сферу України є найбільш привабливим джерелом матеріально-технічного та фінансового забезпечення. Однак, за інформацією Міжнародної фінансової корпорації (IFC), обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну залишається меншим від потенційно можливого саме через те, що і потенційні, і сталі інвестори не поспішають з прийняттям рішень про фінансування АПК через нестійку політичну ситуацію, несприятлива законодавча база, ділове середовище та інвестиційний клімат, а також

багатомасштабні витрати на ведення господарської діяльності в Україні. До того ж у минулорічному рейтингу Світового банку, призначеному веденню бізнесу, Україна посіла 142 позицію з-поміж 181 держав за “простотою ведення бізнесу” [3].

Для вирішення даних проблем уряд держави розпочав активно залучати інвесторів до розвитку АПК. Це – здешевлення вартості основних засобів виробництва в цих сферах до 50%, зменшення відсотків по кредитах і, звісно, це зниження вартості сільськогосподарської до 30%, яка приєднуюватимуться у ці проекти. Взагалі це досить великі преференції. І ще один важлива функція, якою уряд мотивуватиме внутрішні інвестиції і засоби аграріїв – надання через форму лізингу мінігосподарства, мініферми, мінісвинарники, які б дали можливість розвиватися як малому, так і середньому бізнесу [4].

З метою зміцнення національного інвестиційного потенціалу в агропромисловому комплексі України економічна політика держави повинна бути спрямована на розв’язання таких найгостріших проблем: забезпечення правової бази формування сприятливого інноваційно-інвестиційного клімату АПК України; забезпечення соціально-економічних умов освоєння новітніх розробок і використання досягнень світового сільськогосподарського машинобудування; зміцнення виробничої бази та організацій з відтворення основних фондів; створення інфраструктури ринку.

Для покращення інвестиційного забезпечення розвитку агропромислового комплексу України державна політика змушена створити сталу фінансову підтримку, розширити застосування фінансово-кредитних і небанківських інвестицій, розвивати ринок страхових послуг, створити правильну систему захисту прав інвесторів, впливати на результат збільшення вкладень в основний капітал та залученню прямих іноземних інвестицій. Для цього, насамперед, необхідно зняти чинник корупції і встановити передбачену політику експорту. Крім того, інвестиційну привабливість сільськогосподарської галузі України підсилить проведення ліберальних реформ і формування ринку землі.

1. Ярова І.В. Стан та перспективи розвитку інвестування в АПК. *Актуальні питання сучасної економіки*. 2011. № 5. С. 36-41.

2. Агробізнес сьогодні. URL: <http://www.agrobusiness.com.ua>.

2. РБК Україна. URL: <http://www.rbc.ua>.

3. Вінченко І. Удосконалення методики оцінки інвестиційної привабливості аграрних підприємств. *Інвестиції: практика та досвід*. 2009. № 5. С. 8-11.

Лех І. Р.
студентка
Дзюрах Ю.М.
асистент

Національний університет «Львівська політехніка»

КОМПЛЕКСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ СТВОРЕННЯ ЙОГО СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

На економічну безпеку підприємств впливають багато факторів небезпек, загроз та ризиків. В цих умовах забезпечити стабільну роботу та розвиток підприємства на зовнішньому ринку можливо на основі комплексного підходу до створення його системи економічної безпеки. В основі системи лежать власні ресурси підприємств та можливості зовнішніх організацій щодо протидії несприятливим зовнішнім факторам.

Сьогодні підприємствам доводиться працювати в умовах глобалізації економіки. В цих умовах найважливішим завданням власників і керівників підприємства є вирішення проблем, пов'язаних з розробкою ефективної політики й стратегії протидії зовнішнім та внутрішнім небезпекам та загрозам. Для цього необхідно використовувати ефективні технології, форми і методи протидії несприятливим факторам світової та вітчизняної економіки.